

ЧАРИ НОЧІ

*Українська
любовна
лірика*

ХАРКІВ
«ФОЛІО»
2007

Іван Петрович
КОТЛЯРЕВСЬКИЙ
1769—1838

ПІСНЯ З ОПЕРИ
«НАТАЛКА ПОЛТАВКА»

* * *

Сонце низенько,
Вечір близенько,
Спішу до тебе,
Лечу до тебе,
Моє серденько!

Ти обіщалась
Мене вік любити,
Ні з ким не знаться
І всіх цураться,
А для мене жити.

Серденько моє,
Колись ми обоє
Любились вірно,

Чесно, примірно
І жили в покої.

Ой, як я прийду,
Тебе не застану,
Згорну я рученьки,
Згорну я білії
Та й нежив стану...

Віктор Миколайович
ЗАБІЛА
1808—1869

ПІСНЯ

Послухайте мою пісню,
Я вам заспіваю
Про гарную дівчиноньку,
Якую я знаю:
Русявая, круглочиця,
Очиці чорненькі,
Моторная, як на диво,
Ротичок маленький;
Як квіточка, хорошая,
Як тополька, статна
І, як лебідь, білесенька,
Зовсім уся знатна;
Губоньки — як би намисто,
Що добрим зовється;
Сонечко неначе зійде,
Вона як сміється.
А як пісні заспіває —

Солов'я не треба:
Слухаєш, не знаєш, де це,
Неначе хто з неба.
Бачать усі, бачу і я,
Та ба не вертаться
Літам моїм молоденьким,
Щоб поженхаться...
Ой не хочу співать більше:
Болить серце буде!
Воно й так свого нещастя
Повік не забуде.

* * *

Повз двір, де мила живе,
Я проїхав двічі,
Да не бачив голубоньки
Ні разу і в вічі.
Затьохало серце в мене,
Як з двором зрівнявся.
Дуже бачиться хотілось,
І кінь зупинявся.
Да не рано було уже,
Як я мимо їхав,
Оглядався назад довго,
Неначе хто кликав.
Так сам собі і подумав:
Чи й ти так скучаєш?!
Коли вірно мене любиш,
То й бачить бажаєш.
Ой як вірно мене любиш,
Будем жить з тобою
Цілий вік, моє серденько,
Як риба з водою.

